

JEAN DE NIVELLES

Hoog boven de zuidelijke toren van de Collégiale is er een klokkenluider.

Hij slaagt de uren en de halfuren, zoals in de tijd toen de klok het alledaagse leven van de stad regelde. Jean de Nivelles is bekleed met gele koperen platen.

Hij ziet eruit zoals een klein krijgertje, met zijn helm, zijn harnas en zijn rokje.

Hij meet 2.08 meter en weegt 350 kg.

Hij is geen historische held of legende maar een eenvoudige automaat met een lokaal karakter.

Vroeger voor de horloges bestonden sloegen deze metalen automaten de tijd, ze verwijzen ons naar de torenwachters die aan de top van de gebouwen stonden om de nadering van de vijand te melden of bij brand alarm te slaan.

In het begin bevond hij zich op de toren van het stadhuis, dit stadhuis lag tussen de rue de Namur en de huidige rue des Vieilles Prisons (de Oude gevangenissenstraat), van daaruit werd hij in 1617 overgeplaatst naar de Collégiale.

Zijn oorsprong ligt rond 1400. In die tijd had hij geen bijzondere naam.

In 1525 sprak men over «de man die de uren slaat», en in 1535 «l'homme de keuvre»

«de koperen man» Waarschijnlijk werd hij gedoopt tijdens zijn overplaatsing in de 17de eeuw. Zijn naam herinnert ons aan de naam van een heer van adel, de Heer van Nivelles (Nevele in Vlaanderen).

De legende is volgende: De zoon van de Hertog de Montmorency weigerde ten strijde te trekken tegen de Hertog van Bourgondië, ondanks de orders van zijn vader. De Hertog werd kwaad en zegde tegen zijn zoon. Gij gelijkt op de hond van Jan van Nivelles, hij vlucht wanneer men hem roept. «Op de hond van Jean de Nivelles gelijken, die vlucht wanneer men hem roept».

De term «hond» heeft een negatieve vorm. De bovengenaamde Hertog werd het personage van vele succesliederen. In de 17de eeuw kaatste het succes op de klokkenluider van Nivelles terug, hij werd met de Hertog Montmorency verward en hij kreeg een beroemde

Informatie

Bezoek aan de Collegiale: 14 uur, w.e. en feestdagen 14 uur en 15 u.30

Geleide bezoek met groep: alle dagen met reservatie van 9 uur tot 17 uur.

Bezoek met groep voor scholieren: op afspraak.

Bezoeken met een bepaalde thema voor de stad kan men organiseren op aanvraag.

Het jakobs kwartier, het park de la Dodaine, art deco-jugendstil, van fontein tot fontein.

Deze bezoeken kunnen samengevoegd worden met verschillende forfaits voor een dag.

Forfaits van een halve dag of een volle dag, bezoek Collégiale en de Stad of een andere oord, op afspraak.

DIENST VOOR TOERISME VAN NIVELLES asbl

Rue de Saintes, 48

B-1400 NIVELLES

Tél. : 0032(0)67 21 54 13 - 0032(0)67 84 08 64

Fax : 0032(0)67 21 57 13

Courriel : info@tourisme-nivelles.be

Site Internet : www.tourisme-nivelles.be

hond toegevoegd.
Jean de Nivelles verpersoonlijkt het pietluttige gewone type.
Door zijn eenvoud werd hij een held van volksliederen, geschreven zowel in het Frans als in het Waals. Deze liederen hebben een frisse indruk van naïviteit.
Hij sloeg de uren tot in de 18de eeuw.

In 1702 werd er een horloge met vier wijzerplaten op de centrale toren van de Collegiale aangebbracht.
De grote klok sloeg toen de uren en Djan-Djan alle halfuren.
De avond van «Carnavalsdinsdag» 1859, sloeg de bliksem in de toren.
Jean de Nivelles overleefde de brand maar verloor zijn carillon en het mechanisme.
Het is pas in 1926 dat er een nieuw mechanisch systeem werd aangebbracht zodat hij zijn traditionele functie's terugkreeg.
In 1940 werd de Collegiale door de duitse bombardementen vernield, brand ontstond in de kerk, de klokkentoren storte in, maar Jean de Nivelles, bleef gespaard. Hij bleef stevig aan de kleine toren hangen.
Hij troseerde de Duitsers gedurende 4 jaar en op de morgen van 21 juli 1944 voor de Nationale Feestdag, droeg hij de Belgische vlag.
Maar spijtig genoeg op 3 september van hetzelfde jaar, tijdens de laatste gevechten voor onze vrijheid, werd hij beschoten, de kogels raakten zijn helm, zijn hoofd en zijn harnas.
Vandaag is er een nieuw klokkenspel alle uren en halfuren en speelt Djan-Djan zijn lied.

Onze Djan-Djan, helemaal vernieuwd en blinkend in de zon, draagt het verleden van zijn stad, blijft trouw aan de geest van de Aclot en waakt over zijn stad.

vive Djan-Djan

Quand Djan-Djan est deskindu
Ave l'rive de Mons à s'cu
Abiyi in pèlerin
Pou fè rive tous les djins
(Refrain)

vive Djan-Djan, vive Djan-Djan
c'est l'pus vi ome de Nivelles
vive Djan-Djan, vive Djan-Djan
c'est l'pu vi d'nos-abitants

Quand l'pieufe mèl l'Dodaine à boûrd
Ele desgoulime su s'grand coûrp
Mins quand l'soley ès-t-à s'djeu
Vos diriz qu'i va prinde feu
Vive Djan-Djan

Par nû, minme sans clèr dè bèle
l'rit come ène grande èstwèle
Lès tchap sorts, lès tchapaus
L'guidont d'vant d'sôrti d'leus traus
vive Djan-Djan

Li qui stouî d'djâ vi tchoupère
Pou lès parints d'nos grand-pères
Yun sivant l'aute i nos vwèt
Monter l'jauboir Châlerwè
vive Djan-Djan

Quand d'passe in vîwe dè s'tourète
Djè li fè råde ène cîgnète
Dje l'voirô chokî du cousse
In li d'zant : «c'èst mi, vi cousse» !
vive Djan-Djan

Quand Djan-Djan i sâra moûrt
On l'min-ra jusqu'au faubourg
Ave sès deus pîds pa-d'vant
Eyè s'boudine au mitan !
vive Djan-Djan